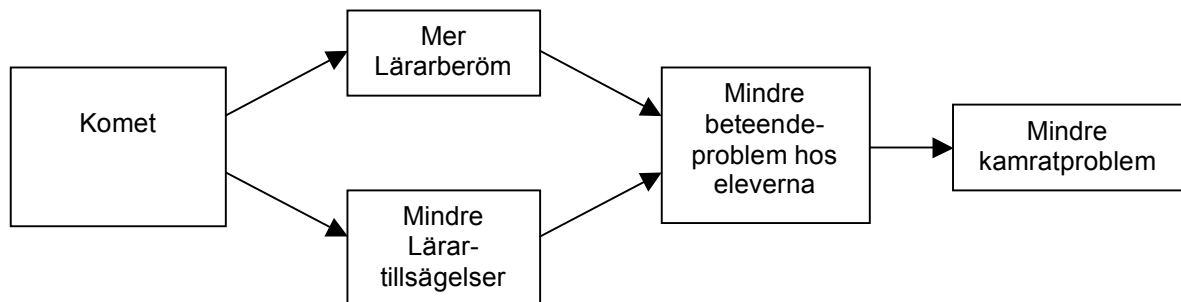

Sammanfattning av studien av Komet för lärare

Studien genomfördes i 37 stockholmskolor. Totalt deltog 100 barn som av lärarna bedömdes ha beteendeproblem, t ex bråk i klassrummet. Skolorna lottades till Komet eller till en kontrollgrupp som fick jobba med ett program som inte specifikt handlar om att minska beteendeproblem. Direkt efter genomförandet av Komet fanns inga skillnader mellan grupperna. Efter 14 månader var Kometgruppen bättre på flera sätt. Lärarna gav 35 procent mer beröm och 70 procent mindre tillsägelser än lärarna i kontrollgruppen, vilket var statistiskt säkra minskningar. Denna förändring medförde att barnen visade mindre beteendeproblem, vilket i sin tur ledde till mindre kamratproblem. Minskningen av beteendeproblem var inte tillräckligt stor för att vara statistiskt säker, men det var däremot minskningen av kamratproblem. I Kometklasserna var det i snitt 5 klasskamrater som blev mer positiva till eleven som deltog i studien. I kontrollklasserna försämrades kamratsituationen. Där blev i snitt 1 klasskamrat mer negativ till eleven. Slutsatsen av studien är att Komet leder till viktiga förändringar i lärarnas bemötande av eleverna, vilket i sin tur har positiva effekter för på elevernas beteende och kamratsituation. För att få större effekter på elevernas beteendeproblem behöver man antingen genomföra Komet på ett bättre sätt eller komplettera med insatser i hemmiljön. Ett exempel på en sådan insats är Komet för föräldrar. I figuren illustreras resultaten efter 14 månader.

Studien håller på att publiceras i den vetenskapliga tidskriften *Behavior Therapy*. Nedan är sammanfattningen från den artikeln.

Abstract

This study examines the effects of a manualized behavior management program for students with behavior problems. Teachers from 37 schools were asked to identify first and second grade students who were attending regular education classrooms and had behavior problems. The targeted students ($N = 100$) were randomly assigned to either the intervention or an attention control condition. Teacher ratings, blind observations, and peer ratings were used as measures. The results showed no significant differences between the two conditions at posttest, six months after pretest. Again, at follow-up eight months after posttest, there was no difference between the conditions on the outcome of student behavior problems. However, the intervention was at follow-up found to be significantly more effective than the control group in decreasing peer rejection, decreasing teacher reprimands and increasing teacher praise. Also, more teacher praise and less reprimands was significantly related to less student behavior problems and less peer rejection. These findings were discussed in regard to current literature on classroom behavior management.